

РЕШЕНИЕ

№ 14624

гр. София, 01.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в публично заседание на първи юни през две хиляди двадесет и трета год. в следния състав:

Председател: ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА

при участието на секретаря МАРИАНА ИВ. СОКОЛОВА
като разглежда докладваното от ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА Гражданско дело № 20221110114880 по описа за 2022 год.

Производството е образувано по искова молба от „.....“ ЕАД против В. С. И., С. В. Б., Е. С. В., С. С. В., Т. И. И., С. И. И., В. Н. М., В. Н. С., М. И. П., Д. М. П., К. Е. Д., А. Г. Б. и М. Г. Б..

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД.

Ищецът твърди, че между него и ответниците е възникнало договорно правоотношение с предмет – доставка на топлинна енергия /ТЕ/ за битови нужди за топлоснабден имот: **апартамент № 10** находящ се в гр., аб. № Твърди, че за процесния имот се дължат:

сумата **1 715, 43** лв. главница, представляваща стойност на доставена топлинна енергия за периода м.05.2018 г. - м.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на исковата молба до изплащане на вземането;

сумата **333, 32** лв. мораторна лихва върху нея за периода 15.09.2019 г. – 04.03.2022 г.;

сумата **33, 25** лв. главница, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.02.2019 г. – м.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на исковата молба до изплащане на вземането;

сумата **7, 86** лв. мораторна лихва върху нея за периода 31.03.2019 г. – 04.03.2022 г.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответниците да му заплатят исковите суми в условията на разделност, както следва: В. С. И. – 270/1350, С. В. Б. – 270/1350, Е. С. В. – 135/1350, С. С. В. – 135/1350, Т. И. И. – 135/1350, С. И. И. – 135/1350, В. Н. М. – 90/1350, В. Н. С. – 90/1350, М. И. П. – 30/1350, Д. М. П. – 30/1350, К. Е. Д. – 10/1350, А. Г. Б. – 10/1350 и М. Г. Б. –

10/1350. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника В. С. И., с който признава задължението. Твърди, че е изплатил изцяло задълженията. Моли съда да отхвърли предявените срещу него искове и да не възлага в негова тежест разноски, като се позовава на чл.78, ал.2 ГПК. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответницата С. В. Б., с който оспорва исковете. Твърди, че се е отказала от наследството на Р. Б. Б..

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответницата Т. И. И., с който оспорва исковете. Твърди, че се е отказала от наследството на Р. Б. Б..

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответницата С. И. И., с който оспорва исковете. Твърди, че се е отказала от наследството на Р. Б. Б..

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответницата В. Н. М., с който оспорва исковете. Твърди, че се е отказала от наследството на Р. Б. Б..

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответницата В. Н. С., с който оспорва исковете. Твърди, че се е отказала от наследството на Р. Б. Б..

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответницата М. Г. Б. чрез назначения особен представител адв. Д., с който оспорва исковете. Оспорва ответницата да е материалноправно легитимирана да отговаря по предявените искове. Оспорва доставката на топлинна енергия за исковия период. Оспорва да е настъпила изискуемостта на вземанията. Прави възражение за давност. Моли съда да отхвърли исковете.

В срока по чл.131 ГПК не са постъпили отговори на исковата молба от ответниците Е. С. В., С. С. В., М. И. П., Д. М. П., К. Е. Д. и А. Г. Б..

С определение от 07.04.2023 г. на мястото на починалия в хода на процеса ответник М. И. П. е конституирана по реда на чл.227 ГПК Д. М. П..

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира следното от фактическа страна:

Представен е нотариален акт за дарение на недвижим имот от 08.07.1987 г., по силата на който Ц.Т. Б. дарява на дъщеря си Р. Б. Б. следния недвижим имот: апартамент № 1..... – дясно, на ж.к. „.....“ – София, с площ от 63, 17 кв.м., състоящ се от: стая, хол, кухня. Сервизни помещения.

Видно от удостоверение от 01.03.2017 г., изд. от ГИС София, жилищна сграда с три входа – бл. 106, с идентификатор 68134.1384.2065.4, попадаща в кв. 285 по плана на м. „Момкова махала“, ул. „Христо Силянов“ /старо име – ул. „.....“/, район „Надежда“, има следния адрес:

С молба-декларация от 29.08.2002 г. Р. Б. Б. е поискала откриване на партия за имота на нейно име.

Представено е удостоверение за наследници на Р. Б. Б. от 04.05.2022 г., от което е видно, че последната е починала на 11.06.2020 г., с наследници по закон: Б М Б – баща, починал на 14.08.1977 г. и Ц.Т. Б. – майка, починала на 27.03.1993 г., както и посочени наследници по закон на последните.

Видно от представения протокол от проведеното Общо събрание на собствениците на етажна собственост, находяща се в гр. София,, етажните собственици са взели решение да се сключи договор с „.....“ ЕООД, което дружество да извършва дялово разпределение на топлинната енергия в сградата в режим на етажна собственост. В този протокол е съставен и списък на етажните собственици, които с подписите си са удостоверили горното решение.

Представен е договор № 732/28.08.2002 г., сключен между ЕС като възложител и „.....“ ЕООД като изпълнител за извършване на услугата дялово разпределение.

Представен е договор, сключен между „.....“ ЕАД – възложител и „.....“ ЕООД – изпълнител, при общи условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия по чл.139в, ал.2 ЗЕ. По силата на договора възложителят е възложил на изпълнителя, който е приел да извършва услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сгради етажна собственост или в сграда с повече от един потребител в гр. София, при спазване на изискванията на Общите условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия, одобрени от ДКЕВР с решение № ОУ-024/10.08.2007 г., срещу насрещното задължение на възложителя да заплаща договореното вознаграждение.

От страна на ответниците С. В. Б., С. С. В., Т. И. И., С. И. И., В. Н. М., В. Н. С. са извършени откази от наследството на Р. Б. Б..

От заключението на съдебно-техническата експертиза, изготвена от вещото лице В. Т., се установява, че общият топломер в абонатната станция се отчита по електронен път в началото на всеки месец. Посредством т.н. „терминал“ се сменя показанието на топлинна енергия в 0:00 часа на първо число от месеца. От отчетеното количество топлинна енергия се приспадат технологичните разходи в абонатната станция за сметка на топлопреносното дружество и разликата се разпределя между всички потребители – за отопление /имот и сградна инсталация/. В случая технологичните разходи в абонатната станция са приспаднати от топлопреносното предприятие. Фирма „.....“ ЕООД извършва дяловото разпределение на консумираната от абонатите топлинна енергия в края на всеки отоплителен сезон, като изчислява реално потребеното количество топлинна енергия в съответствие с нормативната база. Изчисленията са извършени в съответствие с действащата към процесния период нормативна уредба за топлоснабдяването. За исковия период стойността на топлинната енергия е начислена в условията на

неосигурен достъп, за което са били съставени протоколи.

Констатира се, че стойността на топлинната енергия за исковия период възлиза на сумата от **1 688** лв., формирана като сбор на фактурираната по прогнозни стойности сума от 1 101 лв. и сумата за доплащане от изравнителни сметки в размер на 587 лв. В посочената сума не са включени предишни неплатени просрочени суми и лихви по тях.

Констатирана е дължимата сума за дялово разпределение за периода м.02.2019 г. – м.04.2020 г. в размер на 33, 25 лв.

От страна на ответника В. С. И. е представено преводно нареждане за сумата от 417, 97 лв. с посочено основание – процесния абонатен №

Установи се от заключението на съдебно-счетоводната експертиза, изготвена от вещото лице Е И., че на 21.07.2022 г. има извършено плащане в размер на 417, 97 лв., с което са били погасени лихви. Констатира се задължение за цена на дяловото разпределение за периода м.02.2019 г. – м.04.2020 г. в размер на 33, 25 лв.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

Съгласно нормата на чл.153 ЗЕ в редакцията, действала до 17.07.2012 г., всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са „потребители на топлинна енергия“.

Понятието „потребител на топлинна енергия за битови нужди“ е дефинирано в §1, т.42 ДР ЗЕ /отм./, действал до 17.07.2012 г., като физическо лице – собственик или ползвател на имот, което ползва топлинна енергия с топлопреносител гореща вода или пара за отопление, климатизация или горещо водоснабдяване.

След отмяната на §1, т.42 от ДР на ЗЕ и с влизане в сила на измененията на ЗЕ от 17.07.2012 г. е въведено понятието „клиент на топлинна енергия“, което е еквивалентно по смисъл на понятието „потребител на топлинна енергия“. Според новата редакция на чл.153, ал.1 ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинната енергия.

С т.1 на ТР № 2/2017 г. от 17.05.2018 г., постановено по тълк. дело № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС, са дадени задължителни разяснения относно хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение. В мотивите му е посочено, че предоставяйки съгласието си за топлофициране на сградата, собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване са подразбираните клиенти на топлинна енергия за битови нужди, към които са адресирани одобрените от КЕВР публично оповестени общи условия на топлопреносното

предприятие. В това си качество на клиенти на топлинна енергия те са страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие с предмет - доставка на топлинна енергия за битови нужди (чл.153, ал.1 ЗЕ) и дължат цената на доставената топлинна енергия.

От представения по делото нотариален акт за дарение на недвижим имот от 08.07.1987 г. се установи, че Р. Б. Б. е придобила собствеността на процесния имот.

Видно от удостоверение за наследници на Р. Б. Б. от 04.05.2022 г., последната е починала на 11.06.2020 г. Съгласно чл.7 ЗН ако починалият е оставил само възходящи от втора или по-горна степен, както в случая, наследяват поравно най-близките от тях по степен.

Към датата на смъртта на наследодателя (11.06.2020 г.) най-близките по степен живи наследници по закон се явяват: 1) Р К И. – починала на 08.09.2020 г., 2) В К Б – починал на 22.03.2021 г., 3) Е. С. В., 4) С. С. В., 5) Т. И. И., 6) С. И. И., 7) В. Н. М., 8) В. Н. С. и 9) Ц Н. М.-П., починала на 16.01.2022 г., придобили по 1/9.

Р К И. е починала на 08.09.2020 г., като е оставила наследник по закон: В. С. И..

В К Б е починал на 22.03.2021 г., като е оставил наследник по закон: С. В. Б..

Ц Н. М.-П. е починала на 16.01.2022 г., като е оставила наследници по закон: М. И. П. и Д. М. П., придобили по 1/18. (наследниците на Р М. Б., починала 2006 г. – К. Е. Д., А. Г. Б. и М. Г. Б., не са материалноправно легитимирани да отговарят по предявените иски).

В хода на процеса е починал ответникът М. И. П., на чието място е конституирана на основание чл.227 ГПК дъщеря му Д. М. П..

С оглед така приетото от съда, е налице съсобственост при следните квоти: В. С. И. – 1/9, С. В. Б. – 1/9, Е. С. В. – 1/9, С. С. В. – 1/9, Т. И. И. – 1/9, С. И. И. – 1/9, В. Н. М. – 1/9, В. Н. С. – 1/9, Д. М. П. – 1/9 (1/18 + 1/18 в качеството на правопреемник на М. И. П.).

От страна на ответниците С. В. Б., С. С. В., Т. И. И., С. И. И., В. Н. М., В. Н. С. са извършени откази от наследството на Р. Б. Б..

Отказът от наследство рефлектира директно върху материалноправната и процесуалноправна легитимация на ответника. С вписване на валидно направен отказ от наследство настъпват правни последици, изразени в заличаване на наследственото правопреемство. С отказа от наследство наследникът се лишава от включените в наследството права и не приема включените в него задължения. Той не само престава да бъде наследник, но се счита, че не е бил такъв, тъй като отказът от наследство произвежда действие от откриване на наследството – в този смисъл разрешенията, дадени с т. 1 ТРОСГК на ВС на НРБ № 148/86 г. Следователно, лицето, което се е отказало от наследството на починалия му праводател, се изключва от

числото на наследниците, загубва това качество и се счита, че същото е трето лице спрямо правата и задълженията, възникващи във връзка с наследството. С удостоверяване на факта на отказа от наследство вече не е налице надлежна страна нито в материалноправен, нито в процесуалноправен смисъл /в посочения смисъл – решение № 145 от 23.11.2011 г. по т. д. № 1018/2010 г. на ВКС, I ТО/. С оглед изложеното, производството следва да се прекрати по отношение на ответниците 1) С. В. Б., 2) С. С. В., 3) Т. И. И., 4) С. И. И., 5) В. Н. М. и 6) В. Н. С. с оглед представените по делото вписани откази от наследството на Р. Б. Б..

По отношение на останалите ответници, с изключение на К. Е. Д., А. Г. Б. и М. Г. Б., съдът намира, че същите отговарят на основание чл.60, ал.1 ЗН за задълженията на Р. Б. Б., имала качеството клиент на топлинна енергия за исковия период.

Ответниците К. Е. Д., А. Г. Б. и М. Г. Б. не са материалноправно легитимирани да отговарят по предявените иски, с оглед на което исковете по отношение на тях следва да бъдат отхвърлени.

Нормата на чл.150, ал.1 ЗЕ регламентира продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на потребители /клиенти/ на топлинна енергия за битови нужди, като постановява, че тя се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР, в които се урежда съдържанието на договора. С оглед тази нормативна уредба между главните страни по спора за процесния период е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни общи условия за продажба, каквито са Общите условия на ищеца от 2016 г., одобрени с решение № ОУ-1/27.06.2016 г. на КЕВР, публикувани във вестник „Монитор“ от 11.07.2016 г., в сила от 11.08.2016 г.

Договорното правоотношение по продажба на топлинна енергия при общи условия възниква между топлопреносно предприятие и потребителя /клиента/, по силата на закона – чл.150 ЗЕ, без да е необходимо изрично изявление на ответника – потребител, вкл. и относно приемането на Общите условия, в който смисъл е и съдебната практика, обективирана в решение № 35/21.02.2014 г. по гр.д.№ 3184/2013 г. на ВКС, III ГО, постановено по реда на чл.290 ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл.139, ал.1 от ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Начинът за извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ (чл.139 – чл.148) и Наредбата за топлоснабдяването.

В случая измерването на индивидуалното потребление на топлинна енергия и вътрешното разпределение на разходите за отопление и топла вода между топлоснабдения имот в сградата в режим на етажна собственост е възложено от етажните собственици на „.....“ ЕООД. Третото лице – помагач е осъществявало услугата дялово разпределение за топлоснабдения

имот за исковия период, което обстоятелство се потвърждава от заключението на СТЕ.

В нормата на чл.156 ЗЕ е регламентирано уреждане на отношенията между топлопреносното предприятие и потребителите на топлина енергия в сгради – етажна собственост, въз основа на принципа за реално доставената на границата на собствеността топлинна енергия.

В изпълнение на доказателствената си тежест ищецът е поискал и съответно е допуснато изслушването на съдебно-техническа експертиза, която е изготвена въз основа на приложените по делото и допълнително изискани документи, въз основа на които вещото лице е дало заключение относно доставената топлинна енергия през процесния период, в съответствие с разпоредбите на раздел VI от глава X на ЗЕ. Вещото лице е съобщило, че дяловото разпределение на топлинната енергия за имота през процесния период е извършено правилно, съобразно изискванията на действащата през периода нормативна уредба. От заключението на вещото лице се установява, че стойността на топлинната енергия за исковия период м.05.2018 г. - м.04.2020 г. възлиза на сумата **1 688** лв., формирана като сбор на фактурираната по прогнозни стойности сума от 1 101 лв. и сумата за доплащане от изравнителни сметки в размер на 587 лв.

Ответниците отговарят за задължението съобразно дяловете си в съсобствеността, както следва: В. С. И. – 1/9 (187, 55 лв.), Е. С. В. – 1/9 (187, 55 лв.), Д. М. П. – 1/9 (187, 55 лв., от която 93, 78 лв. – в лично качество и 93, 78 лв. в качеството на правопреемник в процеса на починалия ответник М. И. П.).

По отношение на Е. С. В. и Д. М. П. (лично и в качеството на правопреемник на М. И. П.) дължимото надвишава размера, който се претендира от тях, с оглед на което и при съобразяване принципа на диспозитивното начало исковете по отношение на тях се явяват изцяло основателни.

Задължението за заплащане стойността на топлинната енергия е парично, с оглед на което в случай на забава съгласно чл.86, ал.1 ЗЗД длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му – чл.84, ал.1 ЗЗД, а когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора – чл.84, ал.2 ЗЗД.

Съгласно чл. 32, ал. 1 и чл. 33, ал. 1 от Общи условия на ищеца за продажба на топлинна енергия за битови нужди от 2016 г. месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл. 71 от Наредбата за топлоснабдяването, се формира въз основа на определеното за него прогнозно количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно фактура от продавача, като клиентите са

длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Съгласно чл. 32, ал. 3 и чл. 33, ал. 2 от Общите условия, след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от търговеца, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал. 1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки, като клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

С оглед изложеното ищецът има вземане за мораторна лихва за периода 15.09.2019 г. – 04.03.2022 г. в размер на сумата **328, 40** лв., определен по реда на чл.162 ГПК.

Ответниците отговарят за задължението съобразно дяловете си в съсобствеността, както следва: В. С. И. – 1/9 (36, 49 лв.), Е. С. В. –1/9 (36, 49 лв.), Д. М. П. – 1/9 (36, 49 лв., от която 18, 24 лв. – в лично качество и 18, 24 лв. в качеството на правопреемник в процеса на починалия ответник М. И. П.).

По отношение на Е. С. В. и Д. М. П. (лично и в качеството на правопреемник на М. И. П.) дължимото надвишава размера, който се претендира от тях, с оглед на което и при съобразяване принципа на диспозитивното начало исковете по отношение на тях се явяват изцяло основателни.

По силата на чл.22 от Общите условия на ищеца от 2016 г. дяловото разпределение на топлинна енергия се извършва възмездно от продавача по реда на чл.61 и сл. от Наредбата за топлоснабдяването или чрез възлагане на търговец, избран от клиентите на ЕС, като съгласно ал.2 на същите клаузи – клиентите заплащат на продавача стойността на услугата дялово разпределение, извършвана от избрания от тях търговец.

В чл.61, ал.1 от Наредбата за топлоснабдяването е предвидено, че дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сграда – етажна собственост, се извършва възмездно от лицето, вписано в публичния регистър по чл.139а ЗЕ и избрано от клиентите или от асоциацията по чл.151, ал.1 ЗЕ, при спазване изискванията на тази наредба и приложението към нея.

Съгласно чл.36 от Общите условия на ищеца от 2016 г. клиентите заплащат цена на услугата дялово разпределение /извършвана от избран от клиентите търговец/, като стойността се формира от: цена за обслужване на партията на клиент и цена на отчитане уредите за дялово разпределение. В клаузата на чл.36, ал.2 от Общите условия 2016 г. е предвидено, че редът и начинът на заплащане на услугата се определя от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово разпределение, и се обявява по подходящ начин на клиентите. С общите условия, одобрени от КЕВР, се урежда съдържанието на договора за продажба на топлинна енергия между

страните, който на основание чл.20а ЗЗД има сила на закон за последните.

Предвид горните обстоятелства ищецът се легитимира като субект, който има право да получи цената на извършваната услуга дялово разпределение. Установи се по делото, че дяловото разпределение през исковия период е извършвано от „.....“ ЕООД. Общият размер на дължимата цена на дяловото разпределение за периода м.02.2019 г. – м.04.2020 г. възлиза на сумата от **33, 25** лв., определен при съобразяване на счетоводна справка на ищеца на л. 31 от делото, както и заключението на СТЕ и ССЕ.

Ответниците отговарят за задължението съобразно дяловете си в съсобствеността, както следва: В. С. И. – 1/9 (3, 69 лв.), Е. С. В. – 1/9 (3, 69 лв.), Д. М. П. – 1/9 (3, 69 лв., от която 1, 85 лв. – в лично качество и 1, 85 лв. в качеството на правоприемник в процеса на починалия ответник М. И. П.).

По отношение на Е. С. В. и Д. М. П. (лично и в качеството на правоприемник на М. И. П.) дължимото надвишава размера, който се претендира от тях, с оглед на което и при съобразяване принципа на диспозитивното начало исковете по отношение на тях се явяват изцяло основателни.

От страна на ответника В. С. И. се твърди плащане на задълженията му. Представено е преводно нареждане за сумата от 417, 97 лв. с посочено основание – процесния абонатен №, с оглед на което съдът намира, че с плащане на посочената сума са погасени изцяло задълженията му, възлизащи на сумата от общо 234, 21 лв. (стойност на топлинна енергия, мораторна лихва върху нея, цена на дялово разпределение, законна лихва върху главниците от датата на исковата молба до датата на извършеното плащане). По изложените съображения исковете по отношение на него следва да се отхвърлят изцяло – до установения от съда размер на задължението – като погасени чрез плащане в хода на процеса, а в останалата част – като неоснователни.

Съдът намира, че лихва върху главницата за цената на дяловото разпределение не се дължи, доколкото от страна на ищеца не се установява при условията на пълно и главно доказване изпадането на длъжника в забава по отношение на главния дълг – не е предвиден срок за заплащане на задължението, с оглед на което ответникът изпада в забава след покана, каквато не се установява да е била отправена до него.

По разноските:

Ищецът има вземане, на основание чл.78, ал.1 ГПК, за сумата от 164, 22 лв. разноски по делото, съобразно уважената част от исковете, която следва да се понесе от ответниците, както следва: В. С. И. – 54, 74 лв., Е. С. В. – 54, 74 лв. и Д. М. П. – 54, 74 лв.

С оглед доказателствата за плащане от страна на ответника В. С. И. на

сумата от 417, 97 лв., която надвишава размера на задължението му – 234, 21 лв., съдът намира, че с извършеното плащане е погасено и задължението му за разноси по делото.

В полза на ответницата С. И. И. следва да се присъди, на основание чл.78, ал.4 ГПК, сумата от 400 лв. разноси по делото.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по предявените от „.....“ ЕАД, ЕИК срещу С. В. Б., ЕГН ***** – за 270/1350, С. С. В., ЕГН ***** – за 135/1350, Т. И. И., ЕГН ***** – за 135/1350, С. И. И., ЕГН ***** – за 135/1350, В. Н. М., ЕГН ***** – 90/1350 и В. Н. С., ЕГН ***** – за 90/1350 от следните суми:

сумата **1 715, 43** лв. главница, представляваща стойност на доставена топлинна енергия за периода м.05.2018 г. - м.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на исковата молба до изплащане на вземането;

сумата **333, 32** лв. мораторна лихва върху нея за периода 15.09.2019 г. – 04.03.2022 г.;

сумата **33, 25** лв. главница, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.02.2019 г. – м.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на исковата молба до изплащане на вземането;

сумата **7, 86** лв. мораторна лихва върху нея за периода 31.03.2019 г. – 04.03.2022 г. – като **НЕДОПУСТИМО**.

ОСЪЖДА Е. С. В., ЕГН ***** да заплати на „.....“ ЕАД, ЕИК, на основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД, както следва:

сумата **171, 54** лв. главница, представляваща стойност на доставена топлинна енергия за топлоснабден имот: апартамент № 10 находящ се в гр., аб. № за периода м.05.2018 г. – м.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на исковата молба – 22.03.2022 г. до изплащане на вземането;

сумата **33, 33** лв. мораторна лихва върху нея за периода 15.09.2019 г. – 04.03.2022 г.;

сумата **3, 32** лв. главница, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.02.2019 г. – м.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на исковата молба – 22.03.2022 г. до изплащане на вземането, като

ОТХВЪРЛЯ иска за сумата от сумата **0, 79** лв. мораторна лихва върху цената на дяловото разпределение за периода 31.03.2019 г. – 04.03.2022 г. – като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА Д. М. П., ЕГН ***** – лично и в качеството на правоприемник на ответника М. И. П., ЕГН *****, починал в хода на процеса, да заплати на „.....“ ЕАД, ЕИК, на основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД, както следва:

сумата **76, 24** лв. главница, представляваща стойност на доставена топлинна енергия за топлоснабден имот: апартамент № 10 находящ се в гр., аб. № за периода м.05.2018 г. – м.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на исковата молба – 22.03.2022 г. до изплащане на вземането;

сумата **14, 80** лв. мораторна лихва върху нея за периода 15.09.2019 г. – 04.03.2022 г.;

сумата **1, 46** лв. главница, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.02.2019 г. – м.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на исковата молба – 22.03.2022 г. до изплащане на вземането, като

ОТХВЪРЛЯ иска за сумата от сумата **0, 34** лв. мораторна лихва върху цената на дяловото разпределение за периода 31.03.2019 г. – 04.03.2022 г. – като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „.....“ ЕАД, ЕИК срещу **В. С. И.,** ЕГН ***** искове с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД, както следва:

за сумата **187, 55** лв. главница, представляваща стойност на доставена топлинна енергия за топлоснабден имот: апартамент № 10 находящ се в гр., аб. № за периода м.05.2018 г. – м.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на исковата молба – 22.03.2022 г. до изплащане на вземането;

за сумата **36, 49** лв. мораторна лихва върху нея за периода 15.09.2019 г. – 04.03.2022 г.;

за сумата **3, 69** лв. главница, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.02.2019 г. – м.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на исковата молба – 22.03.2022 г. до изплащане на вземането, като **ПОГАСЕНИ ЧРЕЗ ПЛАЩАНЕ В ХОДА НА ПРОЦЕСА,**

за сумата над **187, 55** лв. до **343, 08** лв. стойност на топлинна енергия, сумата над **36, 49** лв. до **66, 66** лв. мораторна лихва върху нея, сумата над **3, 69** лв. до **6, 64** лв. и сумата **1, 57** лв. мораторна лихва върху цената на дяловото разпределение – като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „.....“ ЕАД, ЕИК срещу **К. Е. Д.,** ЕГН ***** – за 10/1350, **А. Г. Б.,** ЕГН ***** – за 10/1350 и **М. Г.**

Б., ЕГН ***** – за 10/1350 от следните суми:

сумата **1 715, 43** лв. главница, представляваща стойност на доставена топлинна енергия за топлоснабден имот: апартамент № 10 находящ се в гр., аб. № за периода м.05.2018 г. - м.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на исковата молба – 22.03.2022 г. до изплащане на вземането;

сумата **333, 32** лв. мораторна лихва върху нея за периода 15.09.2019 г. – 04.03.2022 г.;

сумата **33, 25** лв. главница, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.02.2019 г. – м.04.2020 г., ведно със законна лихва от датата на исковата молба – 22.03.2022 г. до изплащане на вземането;

сумата **7, 86** лв. мораторна лихва върху нея за периода 31.03.2019 г. – 04.03.2022 г. – като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОСЪЖДА Е. С. В., ЕГН ***** и Д. М. П., ЕГН ***** да заплатят на „.....“ ЕАД, ЕИК, на основание чл.78, ал.1, вр. ал.8 ГПК, както следва: Е. С. В. – сумата **54, 74** лв. разноси по делото, Д. М. П. – сумата **54, 74** лв. разноси по делото.

ОСЪЖДА „.....“ ЕАД, ЕИК да заплати на С. И. И., ЕГН, на основание чл.78, ал.4 ГПК, сумата от **400** лв. разноси по делото.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца „.....“ ЕООД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му чрез връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____